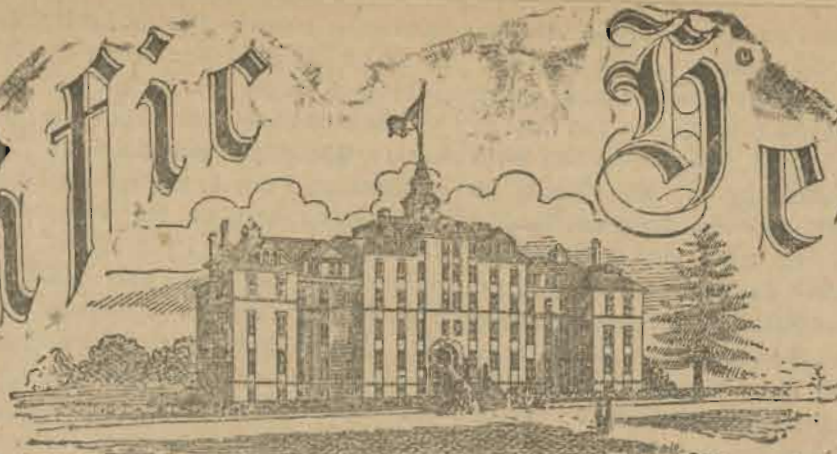

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 20.

Parkland, Wash. 18. Mai 1896.

6te Aarg.

Himmelfartsalme.

(Version.)

Paa denne Dag vi se Guds Søn
Til Himlen op at fare,
Og takke Gud med Hjertensbøn,
Han vilde dig bevare
Sit arme Folk paa denne Jord,
Som blandt saa mange Færet bor,
At vi i Troen blivde.

Nu, Gud ske Lov, vor Jesus gjør
En Vej til Himmerige,
Og aabner for os Himlens Dør,
At vi derind kan gige,
At hoer, som tror, kan vel tilfreds
Sin milde Bresten allesteds
I Korset efterfølge.

Hvo ei vil følge, kan det ei
Med Gud oprigtig mene,
Gud kan sig paa den brede Vej
Med ingen Sjæl forene.
Det gælder Troen, er hun der,
Sag er vor ganske Vandbringsfærd
Kun alt til Himlen rettet.

Slig Himmelfart i Sjælen ster,
Naar vi vor Fæder finde,
Ei mere efter Verden ser,
Med Guds Folk os forbinde,
Har Gud i Tanker Nat og Dag,
Og vandrer ham til Velbehag,
Til vi hos ham kan faales.

Da bliver Dagen blid og skjøn,
Naar Gud os hjem vil hente,
At vorde sig hans Hære Søn,
Som vi i Troen vente,
Hvor Glæden ret skal være stor,
Naar vi hos ham i Lyset bor,
Det Gud af Naade give.

Nu Jesus gjorde alting vel,
Han lod sig for os føde,
Omjæder pinligt saa ihjel,
Saad op igjen fra døde,
Til Himlen for, ved Naadens Raad,
Hvad vi har tabt ved Adams Fald
Os hjærlig at tilbyde.

Gjerrighedens Synd.

1 Tim. 6, 9-12.

Naar du har nævnt Ordet Pengegjerrighed, saa har du nævnt en af Stormagterne i Verden; men du har ogsaa nævnt en af vor Tids mest herkende og herjende Synder, en Synd, der i sig selv er saa frygtelig som Død og Mord, og i sine Rødder er værre end alle andre Synder. Den er en Rod til alt ondt. Naar denne Synd faar Magt over Sjælen, bliver Herre i Sind og Hjerte, da har man ikke Sands for noget andet. Alt maa vige for dens Krav; alt andet maa bygge og bygge hen, for at holde denne Synd live og tilfredsstillende den. Den sprer et Enevælde som ingen anden Magt haver i Verden, og det i Politikk, i Handel og Forretning. Verde og ularve, rige, og ikke mindre de fattige staar under dens Svæbe og slider under

dens aandsdræbende og vanærende Trælkeag. "Den gjerrige, siger et Ordsprog, mangler ikke blot det, som han ikke har, men ogsaa det, han har." Denne Synd mod det første og syvende Bud bør enhver kristen vel vogte sig for, og derfor ogsaa ofte betragte den efter Guds Ord, og lære at bedømme den og fordømme den hos sig selv og andre. Maa Herren ogsaa dertil velsigne efterfølgende enfoldige Bemærkninger til det ovennævnte Skriftsted.

Gjerrighedens Synd er ifølge dette Guds Ord B. 9, 10, en overmaade farlig Synd. Den sidder ikke blot i Forstanden, som klokelig og med Skarpsind beregner og lægger alt tilrette for den gjerriges Lyst og Higen, men dybt inde i Villien, i Hjerteheden. Den har faaet Hjertemuskel hos ham, og det Hederpladsen i hans Indre. Den sidder i Højsædet, over Gud og over alt aandeligt, og egentlig ogsaa over alt det sande, forædrende menneskelige og jordiske. Den gjerrige har Lyst paa Sands for Velbehag i denne Verden og dens Guds. Og denne Villie er og bliver mere og mere saa stærk hos ham, at han saa omtrent ikke vil noget andet end det og hvad dermed staar i Forbindelse. Hans hele Livssyn bliver derfor som hos den rige Mand verdensligt, Han søger og finder sit Gode i Verden, og saa ofte det ene fornødne, Sjælens Frelse melder sig, saa møder han alt dette med et villiesagt Rei. Gud og Himmerige, Sjæl og Salighed bliver for en saadan intet, men Verden alt. Han siger til Guldtumpen: du er min Gud, og til Sjælen: ad, drik og vær glad, og dog er alt det, han byder Sjælen, Verden og det, som er af denne Verden.

Dermed staar det, at denne Synd leder til saa mange andre Synder og farlige Ting. Den gjerrige falder i Fristelse og Snare og mange daarlige Begjæringer. Han falder saa ofte i Gødmødets, Uartlighedens, Bedrageriets, Vellystens, Overdaadighedens, Haardhedens og Ubarmhjertighedens Snare. Han fanges og holdes fast i disse Snarer. Han træller i Gjerrighedens Tænter, og han slammer sig ikke derover, men det behager ham.

Og disse Begjæringer nedsender ham i Odelæggelse og Fordærvelse. Denne Odelæggelse træffer ofte den gjerrige selv med Hensyn til hans smilende Guds. Gud straffer ofte den gjerrige ved at fratage ham al hans Eiendom; men allerofteft gaar det vel ud over hans fattige Næste, som nægtes al Bistand af den harrige, ja ikke blot det, men i Handel og Forretninger vil den

gjerrige gjøre sit bedste for at hindre ham i hans lovlige Næring, bedrage og forfordæle ham, naar og hvor han kan, ja ikke engang Enter og faderløse staaes for den gjerriges Odelæggelse og Fordærvelse. Ja det er desværre altså sandt, at Odelæggelse af Landefred og Husfred, af god Forstaaelse mellem Naboer og Slægtninge, af Lykke og Hygge følger Gjerrigheden i Hælene.

Derfor kommer, og det er det strækkeligste, den odelægger al Tro og Gudsfrugt i Hjertet, banlyser Freden og Glæden fra Sjælen, sager Gud og hans Mand paa Dør, og sætter Verden paa Guds Plads i Hjertet. At hvormange kristne er det ikke gaaet som Judas og Demas!—Ved Gjerrighed har de tabt Glæden i Gud, men ogsaa Glæden og Jæren for hans Gjerning i Menigheden og i Skolerne.

Pengegjerrighed er en Rod til alt ondt. Lad os mærke os vel, at den er en Rod. Denne kan jo ligge skjult i Jorden, om du endnu ikke ser noget ovenpaa Jorden. Om du endnu ikke ser Stængel, Stamme, Gren og Krone, saa ved du nok, at naar Roden ligger i Jorden frisk og voredygtig, saa kommer ogsaa disse tillyne. Ja, hvad værre er, om end Storm og Odelæggelse er gaaet over Stamme og Gren, naar Roden staar igjer, saa voger Træet frem igjen. En saadan Rod har og er Pengegjerrigheden, og den er en Rod til alt ondt, til de Synder, vi allerede har nævnt og til alle andre. Hvor farlig er derfor ikke denne Synd!

Dog det værste og farligste er det, som Apostelen nævner tilslut: Den leder til Skibbrud, Fortid af Troen og af Troens Gaver og Forjættelsers. Saadanne er blevne Brag i Ordets strækkeligste Forstand. Disse har ifandhed gennemstunget sig selv med mange Smertes over tabt Fred, Haab og Glæde, over tabte Naadegaver: Synsforladelse, Retfærdighed og sand Sjæleglæde, over Tabet af Gud og hans Søn Jesus Kristus og Livet og Saligheden i ham. Og ifølgelig alt dette har man nu den uviste Rigdom, den forgyænge-lige Mammon, og Gjerrighedens egen Smerte og Sting. Disse Smertes ledsages da ogsaa i Almændelighed af Dødsanælsens, Domsforventningens, Gudsforladtheds Smerte, og saa endelig Smerten i Pinens Sted. Ikke sandt, Gjerrighedens Synd er en farlig Synd!

Vi spørger derfor med alvor, hvad kan redde fra denne Synd? Derpaa svarer Paulus: V. 11, 12: Men du, o Guds Menne! fly disse Ting; jag derimod efter Retfærdighed, Gudsfrugt, Tro, Kjærlighed, Læalmodighed, Sag-

modighed; strid Troens gode Strid, grib det evige Liv, til hvilket du og er kaldet, og har afslagt, den gode Bestjendelse for mange Vidner." Dette Pauli frundige Svar trænger ingen Forklaring; men vi trænger allesammen at tage det til Hjerte, alvorlig at overveie det og at efterleve det, og saa bør vi alle hjertelig bede Gud i Jesu Kristi Navn, at han af sin Naade og Barmhjertighed vil bevare os fra al Synd, og allermost fra Gjerrighedens farlige Synd.

"Bort Verden, vær forbandet
Med at den Lytt, dig hører til!
Min Jesum, intet andet,
Jeg til min Rigdom have vil;
Lad Verden mig kun træde
I Spot og Skændsel ned,
Min Jesum mig kan glæde
I Tid og Evighed,
Og stude jeg end smage
Der Døden i sindfolk,
Det kan mig intet tage,
Hjst er jeg i Behold.

Lovens rette Brug.

Det er ganske nyttigt og høist fornødent, at man ved egentlig og fornemmelig at bruge Loven paa den aandelige Naade, hvilket ster saaledes, at den, som St. Paulus siger, gjør Overtrædelsen større; det er, at den aabenbarer og tiltjendegiver Mennesket dets Synd, Blindhed, elendige, ugudelige Væsen, at han ikke kjender Gud, er ham fiendtlig og foragter ham og derfor billigen har fortjent Døden, Helvede, Guds Dom, evige Brede og Unaade. Thi den, som ikke er en aabenbar Morder, Fortæller eller Dyd, men stiller sig udvortes for Verden, som det skinner sig en god Mand, som Farisæeren, om hvilken der tales Luk. 18, 11. fg., han turde vel gjøre en dyr Ed paa, at han var ganske god og retfærdig; thi han er forblindet og besat af Djævelen, saa han ikke ser heller føler sin Synd, Jammer og Elendighed; han gjør sig derfor selv disse Tanker, at han er god og retfærdig, og ophøier sig af sine gode Gjæringer og Fortjeneste. Saadan en Hylter og stolt Helgen kan Gud vor Herre se paa anden Naade blødgjøre eller ydmyge, saa han kan kjænde sin Elendighed og Fordømmelse, end ved Loven; thi denne Lov er den rette Kølde eller Hammer, den rette Helvedes Torden og Guds Brede Dyr, som slaar ned, slaar til Jorden og søndertruiser de forkyrvede og forstottede Hjertes. Lovens egentlige og særdeles Gjærning og Embede er da, som den med Rette skal gjøre, hvortil den ogsaa fornemmelig af Gud er bestillet, at den skal forstrække Folk,

Igelom Israels Børn blev forstrællede for Torden og Quid og Basunens Lyd paa Bjerget Sinai, 2 Mos. 19. 20., at den saaledes skal som et Tordenlag fra Himmelen nedfælde og ganstie sønderkaste det fladelige Dyr, som er den egen Indbildning, Verden har om Retfærdighed. Derfor siger Gud hos Profeten Jeremias Kap. 23, 29.: "Er ikke mit Dyd som en Jyd og som en hammer, der sønderflaar Klipperne?" Saa længe denne egen Indbildning bliver i Mennesket, at han holder sig for god og retfærdig, da bliver der til lige en overmaade Stoltthed, Dumdrigtighed, Sikkerhed, Fiendskab imod Gud, Naadens og Barmhjerlighedens Foragt; og kortelig, at man ikke ved eller forsaaer noget af Guds Forsættelighed og om Kristus. Den Prædiken om Naaden og Syndernes Forladelse, som Hjelpe og aldeles for intet af blot Naade for Kristi Skuld, den kan da aldrig trænge til Hjælp, det smager ikke mindste Draabe deraf.

Over et og Lyd, som Iser, virker og aabenbarer, ikke Guds Naade, ikke heller den Retfærdighed, hvorved man faar Livet men Synden, Døden, Guds Brede og Dom.

Men Evangelium er et ganske andet Dyd, nemlig som oplyser de forstrællede Hjerter, levendegjør dem, trøster og opreitter dem. Thi det viser, at Gud er uværdige fortæmte Syndere naadig for Kristi Skuld, naar de tro, at de dermed hans Dyd ere igjensløst fra Forbannelsen, det er fra Synden og den evige Død, og at Besigueligheden, det er Naade, Syndernes Forladelse, Retfærdighed og evigt Liv, er dem Hjelpe for medelst hans Gættvinding.—Luther.

De fire Kristentroner

Af Val. Gerberger.

"Kroner fire er Kristens Bryd,
Dem de tilkomme med Ret og Skjel,
Var du de tre i din Levetid,
Bliver den fjerde dig vist til Vel."

Det er sandt og forbliver evig sandt: Den, som Himlen skal have til Dyd, ham sætter Gud fire Kroner paa. Og disse fire Kroner er alle rigtig at finde efter hverandre i Guds Ord. Først en Naadens og Barmhjerlighedens Krone. Om denne siger David i den 5te Psalm: "Du, Herre, skal velsigne en Retfærdig, du skal krone ham med Naade som med et Skjold." Og atter i den 133de Psalm: "Han, som kroner dig med Misundhed og Barmhjerlighed." Denne Krone er tredobbelt og tusind Gange lysnere, end nogensteds en tredobbelt Krone i Rom kan have været al stue. Den paastræktes os først ved den hellige Daab og er indfattet i den kristelige Troes tre Artikler. I den første Spidsstråler den himmelske Faders Kjærlighed; i den midterste Krands finner vor Herres Jesu Kristi trofaste Hjerte og dyrebare Fortjeneste; i den tredje Krands lyser den hellige Kants hvide Trøst og elselige Samfund. Dette er de troende, dybt kristne første Krone. Den anden er Dyd og Værkelyd Krone. Om denne skriver Sirak, Kap. 1, 9: "Herrens Frygt er Væ og Rød og Fryd og en Gædeskrone." I det 12te Kapitel af 3. Johannes's Aabenbaring findes et underskøn Billede: en Kvinde beklædt med Solen, og Maanen under hendes Fødder, og paa hendes Hoved en Krone af tolv Stjerner. Det er: rettroende

troende, den Herres Jesu, udvalgte Dydens Brud, skal træde under Fødder og foragte Verdens ustadige Væsen men derimod fra Top til Dyd træde sig i Jesu Kristi, Sammens, den store Kristes Ulyst og ikke blot i enlig for Verden bekjende de hellige tolv Apostles Ero, men ogsaa efter de hellige tolv Apostles Anvisning bestille sig paa en ærbar Bandel og et rosværdigt, bydigt Liv. Vælselig er de kristelige Dydelutter klare Sjerner. Derfor siger den Herre Jesus, Matth. 5: "Ved saadant lys sinne for Menneskene, at de se eders gode Gjerninger og ære eders Fader som er i Himlene." For det tredje er det en Korsets eller allehaande Trængsel og Besværighedens Krone. Herom lafer Esaias i det 22de Kap.: "Herrens Krone vil jeg med mig Trængsel". I denne Krone ere de blodige, spidse Nagler af Jesu Kristi hellige Kors indspiede. Ja, i denne Korsetskrone er indspiede de spidse Braadte af den Dornkrone, som den Herre Jesus bar under sin Videlse. For dem plejede man at krone Brude med Korstorne for at antyde, at Gæstgænden vilde blive en Trængselskrone, for at de kunde lære at bevare sine Sjæle ved sin Taalmodighed. I Sandhed! dette vil aldrig udeblive hos Jesu Kristi laarede Himmelbrud. I denne Krone er der blodrøde Koraller, det er, mangen Smerzens Wang og Sorgens Stund. Al, hvor denne Krone kan fiske, hvor saart den kan smerte! Hvor mangen rø Rund maa ikke berunder blegne og blive kaldt i Døden! Denne jammerfulde Korsetskrone kan ingen, som vil være en Kristen, fraværge sig. Den gælder ingen Spøg; du maa selv tage fat, maa ubetinget sænke og bøje dit eget Hoved og Hjerte under denne Krone. Sirak siger Kap. 2: "Mit Børn, naar du nærmer dig for at tjene Gud Herren, saa bered din Sjæl til Besværelse." Og St. Paulus, Rom. 8, 17: "Derfor vi ere Dyr, ere vi og Arvinger, nemlig Guds Arvinger, men Kristi Medarvinger, saa fremt vi lide med ham, at vi og skulle helliggjøres med ham." Den fjerde er Dydens, Værens, den enige Salighedens Krone. Om denne skriver Salobus Kap. 1, 13: "Salt er den Mand, som taalmodig lider Fristelse; thi naar han er bleven prøvet, skal han saa Dydens Krone, hvilken Herren har lovet dem, som ham elske." Gud vil aldrig have den Slag, at det skal kunne siges, at nogen har tjent ham forgyldes. "Den Retfærdige haver dog Frugt" Ps. 58 12: og i Bisdommens Bog heber det Kap 5: "Derfor skulle de saa det hertige Kongesmykke og den lysnende Krone af Herrens Haand." Og St. Paulus 2 Tim. 4: "Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommen Løbet, bevaret Troen. I Dyrigt er Retfærdighedens Krone hentet til mig." Den Herre Jesus siger selv Mat. 2, 10.: "Vær tro indtil Døden, saa vil jeg give dig Dydens Krone. Efter denne Krone skal I tragte, alle I, hvis I haare til at blive salige, tænker alle paa det Ord Mat. 3: "Hold fast, hvad du haver, at Ingen skal tage din Krone." Hvad har du, som skal være

oig det allerfjæreste? Jeg vil sige dig det, om du har glemt det: du har den Herre Jesus. Som har du modtaget med alle hans Naadestatte i den hellige Daab, i Evangeliet Prædiken, i Absolutionen og i den høverdige Naboere. Har du ham, da kan du med Ambrosius sige: "Naar jeg har Jesus, saa fattes mig intet; thi i ham er alle Statter skjulte." Du kan sige med den 73de Psalm: Herre Jesu, "lige med mig har jeg ikke Lyst til Noget paa Jorden." Fordi du har ham, saa hold fast, hvad du haver; da vil ingen tage fra dig den Himmelskrone, som er dig bestemt. Men de tre første Kroner maa gaa forud i dette Liv. Igelom Keiser Karl den Femte i Aaret 1530 maatte saa ikke blot Solkronen, men ogsaa Jernkronen paa, sænd Guldkronen blev ham paaat, saaledes maa vi med Glæde tage imod Solkrone, Naadepkrone og Dydskrone, og siden heller ikke komme os ved den tunge Korsets Jernkrone, sænd vi gædes ved Værens Guldkrone. Disse fire Kroner tilkommer alle dem, der skal have Bolig i Himmelen.

Betal Herren dine Løfter.

Udimod Bæstehavet, paa Norges Bestskj, ligger Harsen, en liden Flod, guld D. som beboes af Folk, der er gaade Gaardbrugere og Fiskere. Havets mægtige Bølger slaar iaktast mod Stranden, og naar Vinterstormene fra Nordvest puffer indover D., skælver de smaa Træhuse i sine Sammensvinger, lig Skibene derude paa det fraadende Hav; da sukker vel mangen en af disse Bøvere, idet de trækker Skindsaelden tættere om sig: "Gud trøste og hjælpe Sømanden, som ude er i denne væle Storm!" Derude bor ogsaa gamle Ellen. Hendes Mand havde jo en liden Gaard; men naar Silben stod mod Vand, da var det ud paa Havet for at modtage den Jangst, som Herren maatte ville give ham. Ellen havde stort og maalt Kvæg; deriblandt tre Sauer, som gik med Lam. Den ene Sauen sit to Lam. "Aa nei," tænkte Ellen, "Gud er god, har tænkt er to Lam." Den anden Säu sit ogsaa to Lam. "Aa nei, nei," tænkte Ellen, "nu er Vorherre næsten for god, han." Saa siger hun til sin Mand: "Derfor nu den tredje Säu ogsaa saar to Lam, da skal Vorherre have det ene af Lammene." Ja det blev de da lenige om. Den tredje Säu sit virk. sig ogsaa to Lam; ja nu var det ene Lam Vorherres. Tiden gik, Lammene vokse, Vorherres Lam med; men det var nu, ligesom Ellen efterhaanden glemte, at Vorherre skalde have Lammene sit, og ikke heller var hun paa det rene med, til hvilken Mission hun skalde ofre Lammene.

Saa var det en Dag, Ellen stillede med noget Arbeide ude paa Lunet. Sauerne og Lammene sprang saa lystig omkring, Vorherres Lam med; da hørte Ellen et af Lammene strige saa hvelig, hun løb til, og tænkt, Vorherres Lam Lia i Brønden; og Ellen kom nu velop i Tide for at redde Dyret fra den visse Død. Nei, nu maatte Vorherre have sit af Ellen, for han selv tog det.

Saa kom der tilfældigvis en Emissær for Sømandsmissionen reisende der forbi; paa det første Møde var Ellen; paa det andet ogsaa. Da Emissæren havde sluttet, efter indtrængende at have sagt Sømandens Rød paa Dydernes Hjerter, kom Ellen hen til

Ellen og sagde, at hun baade da 10 Kroner at give til Missionen. Emissæren studsede over det store Besøb, og Ellen forklarede ham da om Vorherres Lam. Emissæren spurgte, om hun da nu var vis paa, at Sømandsmissionen skalde have Lammene? — Ja, svarede Ellen, hun og hendes Mand skalde nu laet Viisbed for, at just Sømandsmissionen skalde have Vorherres Lam. — Tidlig om Morgenen den anden Dag kom Ellen saa glad og overleberede Bengene; hun havde solgt Lammene for 8½ Krone, Resten havde hendes Søn lagt til.

Betal Herren dine Løfter! Kjære Sjæl! der ligger saa mange brudte Løfter paa vort Livs Bænk; hvor mange Gange har du ikke lovet Herren, naar Rød, Sygdom eller Død stod for din Husdør, at om han nu vilde hjælpe dig i din store Smerie, om han vilde spare dig for dette eller hint store Tab, — kanste det fjæreste du eiede paa Jorden — om han vilde redde dig af den grufuldt overhængende Fare, ja da skulde du ofre ham saa og saa stor en Sum; eller kanste til og med du lovede, at du vilde ofre ham dig selv, der hidindtil, lig et vildfjærende Lam, holdt paa at drukne i Værens, Verdslyghedens eller Forsængelighedens idelugtende Brønde. Og endnu venter han taalmodig paa Indrielsen af dit Løfte; endnu ringer om arme Sjæl i Fortvovelse, idet den nær en langsom, men sikker Død; du omtommer, fordi du vil omkomme Skuld dig, endnu er der Haab, endnu lyser Hverden sit tabe Lam, endnu er der Tid at ofre, endnu kan dit Løfte indfries; løb i Hverdens Faon, og du er frelst. — Gud og Hjelpen.

Ogsaa en Stald, i hvilken Kristus blev født. Staupe formandede Butjer alvorlig at han skulde søe sig i at prædike, men dertil vilde Butjer ikke saa gjerne lade sig overtale, da det ikke er en ringe Sag at prædike for Folk i Guds Sied. Han søgte vel fem Grunde og Udflygter for at slippe fra et saadant Kald til Prædikensstedet og jagde til sidst. "Dr. Doktor, I tager mig af Dage, jeg vil ikke staa det et Hjerdingaar." Herpaa svarede Staupe: "Bekam i Guds Naavn, lad saa være. Hvad er der ved at gjøse? Vær Herre nar store Forretninger og trænger kloge Folk deroppe ogsaa." Og saa maatte da Martin afsted og prædike først for Brødrene i Klosterklosteren, siden ogsaa offentlig for Menighederne. Men kirken, hvori Butjer først prædikede, beskriver Mykonius saaledes: "I det nye Augustinerkloster i Wittenberg var vistnok Grundvolden til Kirken lagt, men man var ikke kommen videre end i kont med Jorden. I Møden stod der endnu et gammelt Kapel af Tøm, kintet med Bær, meget bræstjædigt og med støtter paa alle Sider, omtrent 31 Fod langt og 20 Fod bredt. Det havde et lidet gammelt Galleri, hvorpaa 20 Mennesker til Rød kunde staa. Paa den sydlige Væg var en Prædiksstol, paa den anden side var en gammel udsølede Hjelpe omtrent halvanden Alen fra Gulvet, kort, det saa aldeles ud, som Malerne pleier at male Beihleh-målstaelden, hvori Kristus blev født. I dette ringe og usle Kapel har nu Gud paany ladet sit hellige Evangelium og sit Børn Jesus fødes og fremvise for hele Verden, hvor dydigt og huldvaligt det er, og hvor megen Trøst og Frelse det fører med sig. Det var ingen Dom-

*) Efter den latinske Bibeloversættelse.

Kirke eller for Hovedkirke paa Jordanen, — af hvilke der dog gaves mange Tusiader —, som Gud her til havde udseet sig. Snart blev dog denne Kirke for trang, og Luther fik Befaling at prædike i Sognetirke, og saaledes blev Jesusbarnet ogsaa bragt til Templet."

I mit Sted.

"Medens jeg var en Dreng og gik i Skole," sagde en berømt Taler til en meget opmærksom Tilhørerfore, "saa jeg et Syn, som jeg aldrig kan glemme — en Mand, som var bunden til en Kjerre og blev for Folkets Øne flædt igjennem Gaderne i min Fødsby med Ryggen sønderflængt og blodig af Blod og Smerter. Det var en vanærende Straf. For mange Forseelser? Nei, for en Forseelse. Var der nogen af hans Medborgere, som tilbød sig at dele Blodsstraffen med ham? Nei, han som begik Brøden, bar en foranderlig menneskelig Lovs Straf, og denne Lov blev da udsvøvet for sidste Gang.

Medens jeg var Student ved Universitetet, saa jeg et andet Syn, jeg aldrig kan glemme — en Mand, som blev ført til Retterstedet. Hans Arme vare bagbundne, hans Ansigt var blegt som Døden. Tusinders Øine vare ivrigt rettede paa ham, da han førtes ud af Fængslet. Bad Nogen om at dø i hans Sted? Var der nogen Ven, som løste hans Strikke og sagde: Tag den om min Hals, jeg døer i hans Sted? Nei, han maatte lide Lovens Straf. For mange Forseelser? Nei, for en Brøde. Han havde stjaalet en Pengepalle uden en Postvogn. Han brød Loven i et Stykke og døde for det. Og saa dette var en foranderlig menneskelig Lovs Straf, thi det var sidste Gang, at Dødsstraf udsvøvedes for det Slags Forbrydelser.

Jeg saa et andet Syn — naar det var, kommer ikke Sagen ved — jeg saa mig selv staa som en Synder paa Afgjendens Rand, jeg fortjente ikke andet end Helvede. For en Synd? Nei, for mange, mange Synder, som jeg havde begaaet mod Guds uforanderlige Lov. Men jeg saa atter og saa Jesus, min Borgens, hudrøgen i mit Sted og død paa Korset for mig. Jeg saa og græd og fik Forladelse. Og jeg anfaa det for min Pligt at komme hid og fortælle eder om denne Frelse og se, om ikke I ogsaa vilde saaledes se og leve."

Smaastrykker.

De ugubelige vil først og fremst have Bugen fuld. Den der taler til dem om Tro og Taalmodighed hører kun Spot og Foragt. De siger: "Hvorledes skulde denne Nar kunne lade os sig godt? Bi. 4, 7. Ja vent kun, til en fleget Due flyver ind i din Mund, stot paa det og gulelige dig ikke med at kege selv." — Luther.

Gud vil ikke lade de gudfrygtige savne sin Hjælp i rette Tid, om der end i Diebillet synes at være liden Udflugt dertil. Men han har nu engang sine særlige Veie, som han gaar, og hvis Ende man maa afvente og ikke lade sig forvirre af hans Tøven, men altid have for Øie, at hans Domme forberedes. — D. Hjel.

Hvo, som under Verdens løbets Forvindinger taber Guds frygtende Haand af sig og spørger: Men hvor er da Forsynet? han forlanger, at man mit paa den klare Dag skal vise ham Solen. — Thrujsiomus.

Visst hvad der er dig befalet; bryd dig ikke om andres Dist og Lumskhed, men overgib det alt sammen til den retfærdige Gud, som nok vil hjælpe dig ud af din Nød. — Petr. 4, 8.

"Gud ti ikke! Vær ikke laus og vær ikke stille, o Gud!" Bi 83, 2, 3 og for sig virker Gud bestandig, "hans Arbejde kan ikke hoile;" men han skjuler ofte den hjælperige Virken for vore Øine, bruger Midler og Veie, som vi ikke forstaar og lader Fiendernes Magt stige høit, forat indlægge sig os det mere Væde ved dem. Na tullede det os, at han tier og er uvirksom; men just denne Tausked skal bestemme h os til at tale og raabe, saaat der Dag og Nat ikke er stille, men en uafsluttet Anraaben til Gud om, at han maa frelse sine Uvalgte, forat ikke blot Hjælpen maa bringes tilveie, men at ogsaa den tilveie bragte Hjælp maa modtages og erkjendes som en Opfyldelse af Bønner. — Rieger.

Pele er vred.

Seneste Nyheder fra Hawaii.
(Af A. S. Lange.)

Det udspredende Bjerg, "Mauna Loa" paa Hawaii er i Virksomhed efter at ha været stille i over 10 Aar, og de indvøide siger, at "Pele" er vred; nogle har vist fornæret hende.

Det er det gamle Krater *Moku-Weewee* paa *Mauna Loas* Top, som er i Virksomhed, og Folket lever i Skræk.

Enaar saar høit tilveirs, og den smeltede Lava rinder i store Flober ned ad Bjergets Sider. Hvilken Retning Lavastrømmen egentlig kommer til at tage, har man endnu ingen Rede paa, men man er bange overalt, dog allermeest i Hilo, hvor man i 1882 holdt paa at blive ødelagt.

Disse store Udbrud fra *Moku-Weewee* har egentlig sig til forskellige Tider de sidste 100 Aar. Det første Udbrud man ved noget om var i 1801 og efter 44 Aars Hvile i 1845 blev "Pele" Vulkanernes Gubinde gal igjen og sendte en saadan Masse med smeltet Lava nedover Bjerget, at Folket troede det var forb: for bestandigt. I 1855 var der et nyt Udbrud, som truede med at ødelægge Hilo; Lavafloden var blot 6 Mile borte. I 1856, 59 og 68 kastedes Lava ud, men disse Udbrud varede blot en kort Tid.

Det værste Udbrud fandt Sted i 1880—81 og varede 9 Maanedes. Lavafloden randt i nordvestlig Retning ned ad Hjellet, gennem Stogen, over Stetterne og var blot en halv Mil fra Hgen Hilo, da den standsede.

Aldrig har jeg seet noget forunderligere i mit Liv end hvad jeg saa den gang. Rædselsfuldt, men dog saa interessant at se den varme, bløde Lava masse langsomt, men sikkert og truende nærme sig Hgen. Folket var flgen a Rædsel. De hvide og ikke saa indvøide samlede sig i Kirkerne. "O, Gud, frels os fra den truende Fare," løb det fra deres Hjerter og Mund.

Mange indvøide øfrede til *Pele*, bad hende at standse Udbrudet og ikke længere være vred paa dem. Men hvad vare

det *Pele* var bleven gal i Hovedet over? Bel hun kunde si: ikke taale alle de Indvøidere fra *Nolewai* (Norge) som var komne hid, og nu vilde hun hevne sig og det sig vons.

Saa kom *Pinisese Ruth*, en Søster af *Kamehameha* den 4de og 5de, en Dag til Hilo. Hun byggede et Alter og øfrede en Gris og en Flaaske Brændevin til *Pele* og Lavafloden standsede ligeder og Hgen og Den var frelst.

"*Pele* vil ikke nægte at opfylde en *Kamehamehas* Bøn," sagde hun for trostningsfuldt, idet hun kastede Grisen i Lavafloden.

Denne Tildragelse gjorde et magtigt Indtryk paa de mange indvøide, der var forsamlede om *Pinisese* og Troen paa *Pele* er ligesaa stærk idag som før Kristendommen blev indført.

Herren aabne Hawaiiernes Hjerter for Sandheden.

Betalt for Herold.

De Rendahl, Seattle, Wash. Rev J. Rosen, Decorah, Iowa, hver \$1, Johan Kjelson, Wash. Rev. 75 Cts, A. E. Anderson, Ambog, Minn. Rev. Tofte, Fresno, Cal, Mrs. Capt. Brown, Miss Cathrine Andersen, Oakland, Cal, Miss Randi E. Lien, Prof. Johan Lindner, San Francisco, Cal, D. S. Storaasli, N. E. T. Sønneson, Portland, Oregon, Peter Stampe Jensen, Reno, Nevada, Anna Ahlström, New York, Maria Larson, Oak Hill, N. Y. hver 50 Cts, J. T. Johnson, San Francisco, Cal, J. A. Hanson, Mamaroneck, N. Y., Børk Peterson, New Berlin, N. Y., hver 25 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Samlet ved Pastor Hartad fra følgende: Rev J. Johanson, Fresno, Cal, Miss Anna Kerstine Anderson, Fresno, Cal, Miss Lilli Andersen, San Francisco, hver \$2, Mrs. Rev J. Johanson, Miss Kristine Hansen, Miss Henriette Laurine Anderson, Fresno, Cal, Rev C. Hoel, Mrs. Rev C. Hoel, San Francisco, Cal, hver \$1, Mrs. Laura Johanson, Miss Emilie Johanson, Fresno, Cal, hver 50 Cts, Theodor Johanson, Maria Johanson, Fresno, Cal, hver 25 Cts, Hannah Johanson, Fresno, Cal, 10 Cts.

J. E. Thompson, Parkland, Wash, \$2.
Parkland, Wash. 18. Mai, 1896.

T. Larsen, Kasperer.

J. M. Arntson,

Notary Public.

Udfører alle lovlige Dokumenter, saasom: Ejdder, Kontrakter, m. m.
Room 432 Wash. Block, 111 Pacific Ave.
Tacoma, — — — — Wash.

Til Skatteydere!

De som har Skat at betale i Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten er forolden Iste Juni. Efter den Tid er der en "penalty" af 2 per Cts, samt 12 per Cts per annum.

Vi betale Skatten for vore Bønder, som sender os 85 Cents for hvo: Bot og en nsiagtig Beskrivelse af Vores Blands og Adbidtion

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalt bare i Tacoma — ikke i Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office. Er der nogen, som har sendt os Penge for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Kvittering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi saar ofte seilagtige Dpge over.

Brevene bør adresseres til:

Pacific Lutheran University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kask.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Igeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Der næst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa udkøbt ud benyttes inden Udsbet af Skoleaaret 1896 og 96.

Der er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller iskrænke de paa denne Maade taubne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Quartermen begynder den 8de April 1896 og slutter den 20de Mai. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literature, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Fag. Væde Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Type writing betales særskilt. Børelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Lægetilsyn en Dollar Terminen.

I Børneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonstolefag. Omkostningerne i denne Udøvelse er: Skolepenge 35cts, Børelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilsyn 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hver Terminen forskudsvis.

Ansigninger om Optagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. Ørnsberg, Parkland Pierce Co., Wash.

The Red Front

"Tøten" med et stort Lager af Herreflæder bestaaende af de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

3 Clay Worstedts, Serges og Casfamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Præleri, ingen falske Paastaaelser, intet Humbugsalg.

Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Penge og kjøbes for Kontant.

om, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at stjænte Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner
Købt Dag og Nat

NORTHERN PACIFIC

THE DINING CAR ROUTE
ACROSS THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma.
St. Paul og Chicago..	6 50 p. m.	5 45 a. m.
Omaha og Kansas City	10 30 p. m.	5 45 a. m.
Portland	6 00 a. m.	6 30 a. m.
Portland	11 10 p. m.	10 10 p. m.
Seattle	5 00 a. m.	5 55 a. m.
Seattle (60 Minutter)	6 40 a. m.	7 25 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	10 00 p. m.
Seattle (60 Minutter)	3 30 p. m.	3 45 p. m.
Seattle	5 10 p. m.	7 30 p. m.
Seattle	10 15 p. m.	11 05 p. m.
Carbonado	4 45 p. m.	8 50 a. m.
Olympia, Grays Harbor og Decosta	3 50 p. m.	10 25 a. m.

*Løg til Olympia, Decosta og South Bend afgaa hver Dag undtagen Søndag. Alle andre Løg afgaa daglig.

Dampskibet "City of Kingston"

For Seattle, Port Townsend og Victoria,

Afgaar fra Tacoma = = = = = 7 30 p. m.
Daglig undtagen Søndag.
Afgaar fra Victoria = = = = = 8.30a. m.
Daglig undtagen Mandag.

Mere fuldstændige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller osv. kan man saa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON,
A. C. P. A., Portland, Oregon.

A. TINLING,
Gen. Agt., 925 Pacific Avenue, Tacoma.

City Ticket Off. 925 Pac. Ave. Depot Ticket Off., 1801 Pac. Ave.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Dr. Fængsbruds Bloed i Nærheden af Universitetet.

Commonwealth Title & Trust Company

Abstracts of Title

Commonwealth Title & Trust Company

Cor. 12th St. & Pacific Ave.

Telephone 101. Tacoma, Wash

FOR SALE,

A fine poultry- and dairyplace; fine fruit and water. 8 room house well furnished. For terms address

PETER A. JOHNSON,
Parkland, Wash.

The Bay City

Meat Market.

Den bedste "Retail" Kjøbforretning i Tacoma.

Telephone 9.

1118 - PACIFIC AVENUE. - 1118

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery
and Coffee Parlors.

R. Knabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

H. V. ROBERTS,

Candlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

C. QUEVLL,

Norsk Læge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
Søndag 12-1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbalg af Jewelry, solid og plated. Sølvfager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - - - - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,

og general Groceries, o. s. v.

Guldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings,

Flush and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
S. Steinbach, Vice President
D. S. Anstved, Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Bøyer paa alle ledende Bøyer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The . . .
Pacific Lutheran
University
Association . . .

Udkommer hver Uge
og koster forstudsvis
50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen - Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. E. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere saar, for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

METROPOLITAN

SAVINGS BANK

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000

P. J. Caesar, President.

C. W. Enos, Vice President.

O. S. Selvig, Cashier

J. D. Vandervilt, Ass't Cashier.

Directors.

Downer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson

G. S. Holmes, Theo. Hoerner, Geo. P. J.

Caton, P. J. Caesar, C. W. Enos,

J. D. Vandervilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedet, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udblaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Steort i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter.